

Iz Drežnice v Tolmin

Pohodniško pot, ki poteka po rajskem vrtu treh dežel, Avstrije, Slovenije in Italije, *Alpe Adria Trail*, bomo tokrat začeli v Drežnici nad Kobaridom. Idilična vas, ki leži na planoti pod južnim travnatim pobočjem Krnčice in višjega soseda Krna, ni le izhodišče 26. etape, temveč se lahko v njej in bližnji okolici zadržimo dlje, kajti kar nekaj zanimivosti, tako kulturnih kot tudi naravnih, kar kliče k ogledu.

Pesem *Drežniška* je ljudska iz Drežnice, ki jo je priredil Alojzij Rakušček in jo pejejo zbori povsod po Sloveniji.

Čin, čin, čin, Drežnica,
kje so kozice?
Gori na skalici,
kjer ni vodice.
Hoja, hoja, hojajaja ...
Hoja, hoja, hojajaja ...

Sončece sije nam,
dežek pa gre,
naš mlinar pa melje
brez vsake vode.
Hoja, hoja, hojajaja ...
Hoja, hoja, hojajaja ...

Čin, čin, čin, Drežnica,
kje so kozice?
Gori na skalici,
kjer ni vodice.
Hoja, hoja, hojajaja ...
Hoja, hoja, hojajaja ...

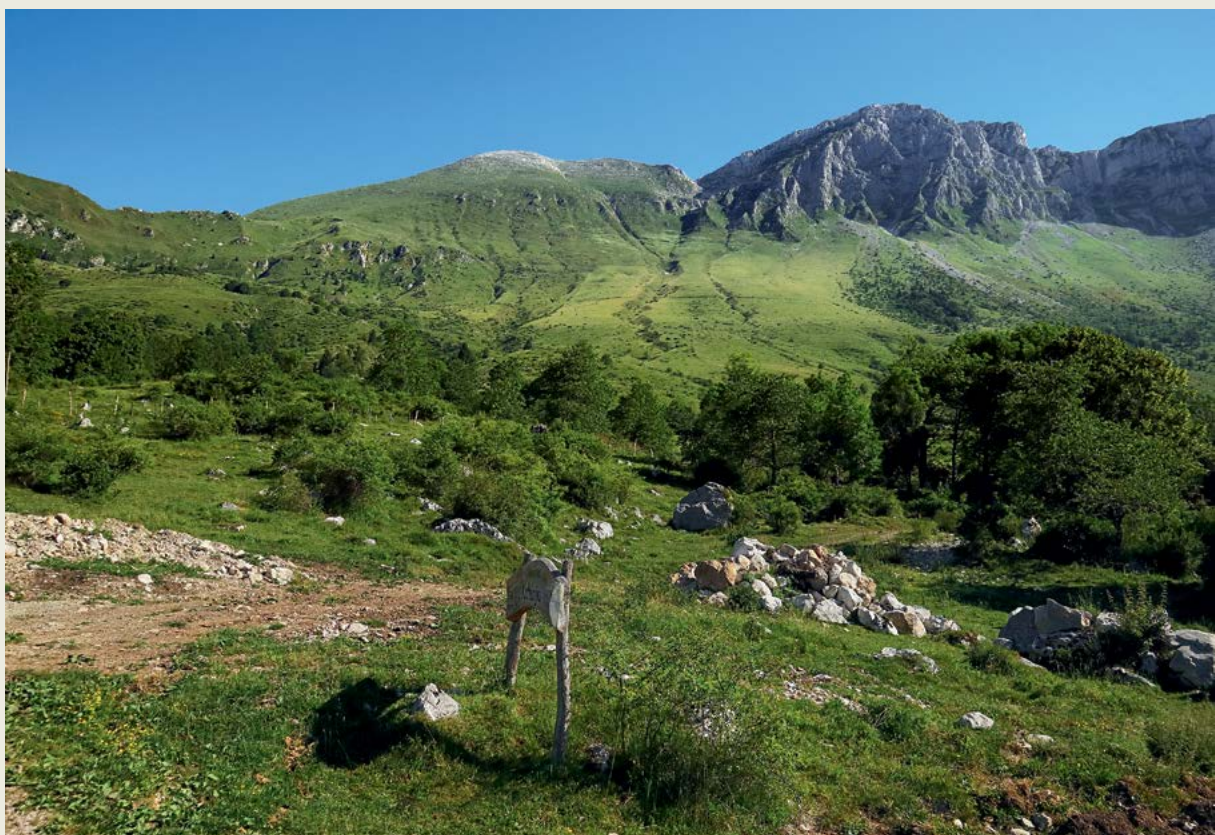
Mojčka je šivala
vse brez šivanke,
fantič brez noge
je skakal čez planke.
Hoja, hoja, hojajaja ...
Hoja, hoja, hojajaja ...

Čin, čin, čin, Drežnica,
kje so kozice?
Gori na skalici,
kjer ni vodice.
Hoja, hoja, hojajaja ...
Hoja, hoja, hojajaja ...

V lepih poletnih sončnih dneh pot začnimo zgodaj, ker bomo hodili po južnem pobočju Krna in okoliških hribov, s seboj vzemimo dovolj vode, saj je prva naslednja okrepčevalna točka planina Kuhinja, nekaj manj kot petsto metrov višje. V središču Drežnice nas pri informativni tabli tablica z značilnim znakom *Alpe Adria Trail* in napisom *Pot miru*, ki polovico etape vodita skupaj, povabi na pot, najprej po asfaltni cesti vzhodno proti vasi Koseč. V neposredni bližini začetka *Poti miru, prijateljstva in ustvarjalnosti* si lahko dotočimo vodo (informativna tabla, izhodišče za vzpon na Krn), nato pa še vedno vzhodno nadaljujemo po cesti čez potok Ročica (pred mostom levo je odcep za slap Krampež, razgledno točko Male skale ...) v vas Koseč. Na levi nas s svojimi zelenimi travniki spremlja Krn, desno nad dolino reke Soče pa se vije dolg, večinoma z gozdom poraščen greben Matajurja.

V Koseču na križišču zavijemo levo (desno vodi sprehajalna pot do Koseških korit mimo cerkve sv. Justa, ki je ena izmed najstarejših na Tolminskem. Med potjo so štirje slapovi Stopnik, korita pa je izdolbel potok Brsnik.) navzgor med hišami, asfaltna cesta pa se spremeni v makadamsko in zavije desno v gozd. Po kolovozu se v dolgih zavojih – tu pelje tudi Slovenska turnokolesarska pot – počasi in vztrajno vzpenjamo v miru in tišini po poraščenem pobočju Planice, 1376 m. Pri lovski opazovalnici prečimo travnik, od koder imamo lep pogled na bližnji greben Polovnika na levi, nato pa se ponovno potopimo v gozd. Pot postane ožja, strmejša in počasi zavije proti zahodu v ožjo, z nizkim grmovjem poraščeno dolinico. Tu lahko malce zadihamo, saj pot postane strmejša, vendar jo lahko zmoremo, saj se dviga v okljukih, dokler ne zagledamo vojaške kapelice, ki stoji na robu gozda, in se na manjši ploščadi pred njo lahko oddahnemo.

Mogočni Krn se dviga nad planino Kuhinja. Foto: Irena Mušič Habjan

Uas Krn in Simon Rutar

Simon Rutar se je rodil 12. oktobra 1851 v vasi Krn. Maturoiral je na goriški gimnaziji. Nato je po enoletnem služenju vojaškega roka na graški univerzi končal študij zgodovine in geografije. Postal je eden prvih slovenskih univerzitetno šolanih zgodovinarjev. Služboval je na srednjih šolah in v muzejih v Splitu in Ljubljani. Napisal je več del o zgodovini in arheologiji, velja tudi za začetnika slovenske arheološke terminologije. Med drugim je napisal obsežno *Zgodovino Tolminskega*. Umrli je 3. maja 1903 v Ljubljani in je pokopan na Navju. V domačiji njegovih staršev je Tolminski muzej leta 2001 v eni izmed sob uredil spominsko razstavo o njegovem življenju in ustvarjalni poti.

Levo, zahodno od kapele, nadaljujemo po nekdanji vojaški poti proti planini Kuhinja čez preval med vrhoma Planica, 1376 m, in Pleče, 1299 m. V nekaj metrih smo pri kovinskih vratih, prečimo lep travnik na razglednem prevalu in stopimo čez leseno ograjo. Oznaka za AAT nam zopet pove, da smo na pravi poti in spet v gozdu. Po ozki poti, ograjeni z jekleno vrvo (ostalina prve svetovne vojne?), sestopamo, prečimo dve izraziti grapici (lesena mostička, zavarovano z jeklenico) ter nekoliko kasneje v rahlem vzponu pridemo do razpotja. Zavijemo levo (desno pelje neoznačena pot na planino Kuhinja) in se v strmem, a kratkem vzponu dvignemo iz grape potoka Podmlaka in iz gozda. Zavijemo desno in po skoraj vodoravnem travnatem kolovozu pridemo do makadamske ceste, ki vodi v levo do planin Slapnik, 1250 m, in više Zaslav, 1360 m. Na tem razpotju sta oznaki za AAT in Kapelo Bes. Sedaj sledi samo še spust po betonski cesti desno navzdol proti koči na planini Kuhinja. Vendar bodimo pozorni na odcepih h koči desno s ceste (v bližini je voda iz plastične cevi), če bi nas klepet v prijetni družbi morda zavedel, da ga ne bi zgrešili. Sestop čez pašnike (vmes je nekaj pašnih vrat) je označen s Knafelčevo markacijo – saj je to pot tudi za vzpon na Krn – in kratek, zato smo hitro pri Koči na planini Kuhinja, 996 m. Tu si lahko privoščimo nekaj več počitka z okrepčilom. Razgled od kočje je čudovit: na severu se mogočno dviga Krn, 2244 m, desno od njega sta Batognica in Srednji vrh, vzhodno ležijo Maselnik, Rdeči rob in Veliki Stador; za vasico Krn vidimo hribovje proti Tolminu, na južni strani sta Kolvrat in Matajur; na zahodu ležijo vrhovi Pleče, Planica in Kožljak.

Po počitku se mimo manjšega parkirišča pri koči in čez večje makadamsko parkirišče odpravimo po ozki asfaltni cesti niže v vas Krn. V vasi nas na ostrem ovinku oznaka za AAT 26 Tolmin (informativni napisi) usmeri v levo navzdol med hiše, mimo Sirarskega učnega centra, nato pridemo v zaselek Polog, kjer zavijemo po cesti desno navzdol (količek z oznakami AAT, smerna puščica za Mrzli vrh) proti gozdu. V hladu listavcev zložno sestopamo po kolovozu (vmes

prečimo potok, most), vendar je do Tolmina še daleč. Preden se obrnemo ostro v levo, se lahko še zadnjič poslovimo od vasi Krn na zahodu. Sledi strm sestop v grapo (potok) ter skozi pašna vrata, da lahko kar takoj stopimo s kolovoza na ozko stezico, ki nas pripelje do dna grape (stranski potok z leve, pašna vrata). Dvignemo se iz grape, pot pelje po strmem pobočju nad potokom Mrzli potok. Ko se strmina nekoliko ublaži, gremo mimo prve zapuščene kamnite kolibe, pot se razširi v kolovoz, ki se vedno bolj oddaljuje od Mrzlega potoka. Nekoliko niže gremo mimo druge kamnite kolibe z oznako AAT in še tretje. Na razpotjih se držimo desne, saj so oznake za AAT postavljene ali narisane nekoliko redkeje. Na ostrem ovinku v desno

V središču Tolmina nas oznake vabijo k ogledu znamenitosti.

Foto: Irena Mušič Habjan

Pot miru, prijateljstva in ustvarjalnosti ...

poteka med Drežnico in vasjo Koseč. Ob poti so postavljene skulpture iz lesa, kamna in ostalin prve svetovne vojne in so delo umetnikov iz Slovenije in tujine. KUD KRN Drežnica organizira umetniške delavnice z naslovom "Lepota v lesu in kamnu" od leta 2002, umetniška dela pa predstavljajo prijateljstvo, sodelovanje in človekovo željo po odkrivanju lepega, dobrega in plemenitega.

Začetek Poti miru, prijateljstva in ustvarjalnosti v Drežnici

Foto: Irena Mušič Habjan

Informacije

Zahtevnost: Zahtevna označena pot AAT

Oprema: Običajna planinska oprema, predvsem dobri čevlji. V pomoč so tudi pohodne palice.

Dolžina poti: 18,3 km

Izhodišče: Drežnica, 554 m. Sem se pripeljemo po ozki asfaltni cesti iz Kobarida.

Cilj: Informacijski center Tolmin, 201 m.

Čas hoje: 6–7 h

Sezona: Kopni letni časi

Literatura: *Alpe Adria Trail. Pohodništvo po rajskem vrtu.* Kärnten Werbung GmbH, 2013, brezplačna publikacija; Rudolf Abraham: *Alpe-Adria Trail.* Bradt Travel Guides Ltd, 2016 (v angleščini).

Spletni strani: www.alpe-adria-trail.com/sl/; www.potmiru.si.

Zemljevid: *Krnsko pogorje*, PZS, 1: 25.000.

(oznaka, klopca) se malo ustavimo in stopimo nekaj metrov levo na razgledišče, od koder je lep pogled na Sočo in hiše v vasi Volarje. V bližini je del hriba "preluknjan", zato pazimo, da nas ne potegne v globino (zaščitna ograja). Ker smo še precej visoko, nadaljujemo pot, tokrat gre res samo še navzdol vzhodno proti dolini. Počasi se gozd na desni umika nižjemu rastju, razgled na bližnje pašnike in glavno cesto Kobarid–Tolmin se veča in po dolgem enakomernem sestopu končno stopimo iz gozda pri hišah na zahodni strani vasi Gabrje. Na križišču zavijemo desno proti kampu Gabrje, mimo recepcije po lepi peščeni široki cesti hodimo proti vzhodu, proti Tolminu, do glavne ceste (zadnji del ceste je zaprt za promet). Po glavni cesti nadaljujemo proti mestu, po bližnjici pridemo do krožišča in naravnost v center. Na desni pred bencinsko črpalko stoji Tolminski muzej in malo naprej v ozki uličici najdemo še Turistično-informativni center (v bližini stoji kip pisatelja Ivana Preglja), kjer to lepo etapo zaključimo. ●

Bližamo se cilju ... reka
Soča in bližnja vas
Volarje.

Foto: Irena Mušič
Habjan

Italijanska vojaška kapela Bes

Foto: Irena Mušič Habjan

Kapela na Planici, 1200 m

Italijansko vojaško kapelo na Planici, večkrat imenovano Kapela Bes, naj bi v spomin na padle italijanske vojake v prvi svetovni vojni dal zgraditi stotnik Celestino Bes. Nad vhodom je na prečni prekladi napis *Consolatrix afflictorum*. Napis je psalm, vzet iz lavrantskih litanij Matere božje in pomeni tolažnica žalostnih. Kapela je bila že obnovljena (1996–2003).

Viri

Tadej Koren: *Pot miru od Alp do Jadrana; Vodnik po soški fronti.* Ustanova "Fundacija Poti miru v Posočju", Kobarid, 2015.

Matija Turk, Vojaška kapela pod Krnom, *Gea*, 2/2002. Spletna stran: <http://prohereditate.com/portal/dobrosli/dobrosli.htm>

